

- stwierdzenie nieważności decyzji Biura Administrowania i Rozliczania Należności Indywidualnych (zwanego dalej „PMO”) z dnia 13 lipca 2016 r. i w razie potrzeby decyzji o wyraźnym oddaleniu zażalenia z dnia 3 lutego 2017 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zarzutu niezgodności z prawem decyzji z dnia 13 lipca 2016 r., ze względu na to, że została ona wydana w zastosowaniu art. 2 ust. 2 akapit 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, który narusza zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub urodzenie, zasadę równości, prawo do edukacji, ochronę interesów dzieci, zasadę proporcjonalności i legalności odstępstw od praw zapisanych w Karcie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i zasady dobrej administracji, ze względu na to, że decyzja z dnia 13 lipca 2016 r. została wydana na podstawie niezgodnego z prawem przepisu regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2017 r. – Le Pen/Parlament

(Sprawa T-284/17)

(2017/C 231/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Marine Le Pen 2016/2295 (IMM);
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Marine Le Pen kwoty 35 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Marine Le Pen kwoty 5 000 EUR tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (zwanego dalej „protokołem”). Zarzut ten dzieli się na cztery części.
 - Część pierwsza dotycząca zakresu immunitetu przewidzianego w art. 8 protokołu.
 - Część druga dotycząca przedmiotu immunitetu przewidzianego w art. 8 protokołu.
 - Część trzecia dotycząca tradycyjnego utrzymania przez Parlament immunitetu przewidzianego w art. 8 protokołu.
 - Część czwarta dotycząca naruszenia przez M. Le Pen immunitetu przewidzianego w art. 8 protokołu.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9 protokołu. Zarzut ten dzieli się na trzy części.
 - Część pierwsza dotycząca przedmiotu art. 9 protokołu.
 - Część druga dotycząca naruszenia prawa przez Parlament Europejski w stosunku do uchylenia immunitetu M. Le Pen.
 - Część trzecia dotycząca okoliczności, że decyzja o uchyleniu immunitetu jest sprzeczna z niezależnością M. Le Pen i instytucji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i zasady dobrej administracji. Zarzut ten dzieli się na dwie części.
 - Część pierwsza dotycząca odmiennego traktowania M. Le Pen w stosunku do porównywalnych sytuacji i naruszenia zasady równego traktowania.
 - Część druga dotycząca okoliczności, że zaskarżona decyzja przedstawia oczywisty przypadek *fumus persecutionis* i narusza zasadę dobrej administracji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2017 r. – Yanukowych/Rada

(Sprawa T-285/17)

(2017/C 231/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Fedorovich Yanukovich (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: T. Beazley, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 34), w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 1), w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczy skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że Rada nie dysponowała odpowiednią podstawą prawną w celu przyjęcia zaskarżonych aktów.
 - Zaskarżona decyzja nie spełniała warunków do tego, aby Rada mogła opierać się na art. 29 TUE.
 - Nie zostały spełnione warunki do tego, aby móc powołać się na art. 215 TFUE, ponieważ nie istniała żadna ważna decyzja przyjęta na mocy tytułu V rozdział 2 TUE.
 - Nie istniało wystarczające powiązanie, aby móc powołać się przeciwko skarżącemu na art. 215 TFUE.